

Π.Α.ΜΕ. Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο

...έπιασαν δουλειά!!!

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΕ

Νέο κύμα ανατροπών σε εργασιακά, Υγεία και Πρόνοια

Η παραπέρα ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και η προσαρμογή της Κοινωνικής Ασφάλισης στα δεδομένα που δημιουργούν οι ρημαγμένες εργασιακές σχέσεις, αποφασίστηκαν στη σύνοδο η οποία ολοκληρώνεται σήμερα

Την έναρξη ενός νέου γύρου επίθεσης στα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα εκατομμυρίων εργαζομένων στα κράτη - μέλη της ΕΕ και στη χώρα μας σηματοδοτούν οι αποφάσεις του Συμβουλίου των υπουργών Απασχόλησης, που ολοκληρώνεται σήμερα 09/06/2009 στο Λουξεμβούργο. Θέμα της συνόδου είναι η προσαρμογή των σχέσεων εργασίας, της Υγείας, της Πρόνοιας και της Κοινωνικής Ασφάλισης στις συνθήκες της οικονομικής κρίσης.

Το Συμβούλιο κατέληξε σε δύο κείμενα συμπερασμάτων. Πρόκειται για βαθιά αντεργατικά ντοκουμέντα. Αποτελούν συνέχεια των δέκα κατευθύνσεων που αποφασίστηκαν στην έκτακτη Σύνοδο Κορυφής για την Απασχόληση στην Πράγα στις 7 του Μάη και θα υποβληθούν προς τελική διαμόρφωση στην επερχόμενη Εαρινή Σύνοδο Κορυφής.

Επιβεβαιώνεται έτσι ότι, από την επομένη κιάλας των ευρωεκλογών, το πολιτικό προσωπικό των πολυεθνικών της ΕΕ έπιασε χωρίς καθυστέρηση δουλειά. Τις αντεργατικές αποφάσεις θα κληθούν να τις εφαρμόσουν όλα τα κράτη - μέλη, ανεξάρτητα από το ποιο κόμμα θα υλοποιήσει το σχεδιασμό τους ως κυβέρνηση. Σε ό,τι αφορά στη χώρα μας, μπορεί η ΝΔ να συμμετέχει στις διαβουλεύσεις, αλλά το ΠΑΣΟΚ συμφωνεί απόλυτα με τα όσα αποφασίζονται και θα εφαρμόσει στο ακέραιο τα μέτρα αν εκλεγεί κυβέρνηση.

Το πρώτο κείμενο των συμπερασμάτων, το οποίο παρουσιάζει αναλυτικά σήμερα ο «Ρ», **αναγορεύει την «ευελφάλεια» (flexicurity) σε στρατηγικό εργαλείο του ευρωενωσιακού κεφαλαίου για το ξεπέρασμα της οικονομικής κρίσης, στο πνεύμα της αντιδραστικής Στρατηγικής της Λισαβόνας.**

Το δεύτερο κείμενο (αναλυτική παρουσίαση στο αυριανό φύλλο του «Ρ») **εισηγείται τις αναγκαίες για τη μεγαλοεργοδοσία αλλαγές, προκειμένου να προσαρμοστεί το σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης στα δεδομένα που γεννάει η ραγδαία και κλιμακούμενη ανατροπή και ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.** Ανάμεσα σε άλλα, συστήνει την επέκταση των λεγόμενων άτυπων δομών Πρόνοιας (ΜΚΟ, δίκτυα «εθελοντών», ιδιώτες) που θα συνεργάζονται με τις - κατ' επίφαση - δημόσιες, ώστε να παρέχουν στοιχειώδεις υπηρεσίες στους εξαθλιωμένους από την κρίση. Σ' αυτή την κατεύθυνση, αντιλαμβάνονται τον τομέα της λεγόμενης κοινωνικής οικονομίας σαν ένα χώρο δράσης, τον οποίο μπορούν και επιδιώκουν να αξιοποιήσουν και για τη συγκάλυψη της πραγματικής και στατιστικής ανεργίας.

Οι αντιδραστικές κατευθύνσεις

Σε σχέση με τα εργασιακά, οι υπουργοί Απασχόλησης κατέληξαν χτες στις εξής - ανάμεσα σε άλλες - κατευθύνσεις:

1. Να βοηθούνται οι επιχειρήσεις ώστε, αντί να κάνουν απολύσεις, να επιλέγουν «εναλλακτικές λύσεις», όπως το να επιβάλλουν «εύκαμπτα μοντέλα εργασίας και προσωρινή ρύθμιση του χρόνου απασχόλησης, ενδεχομένως και άλλες μορφές ευελιξίας μέσα στις επιχειρήσεις». Τέτοια μέτρα, σημειώνεται χαρακτηριστικά, «πρέπει να συνδυαστούν με δράσεις για την ενίσχυση της καταλληλότητας για απασχόληση (!), ώστε το εργατικό δυναμικό να κατευθύνεται σε νέες θέσεις και να ενθαρρύνονται οι εργαζόμενοι να εκμεταλλευτούν τις νέες ευκαιρίες» όσο διαρκεί η οικονομική κρίση. Συστήνουν ακόμα στα κράτη - μέλη να αποφεύγουν μέτρα που αποτρέπουν τη «δομική αλλαγή» ξεπερασμένων κλάδων και τομέων δουλειάς. Σύμφωνα με το Συμβούλιο, όλα τα μέτρα πρέπει να συντονιστούν, ώστε να αποφευχθούν αρνητικές συνέπειες «στην κινητικότητα της αγοράς εργασίας, την ανταγωνιστικότητα, την μακροοικονομική σταθερότητα». **Δηλαδή: Οι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου ενθαρρύνουν τη γενικευμένη εφαρμογή της εκ περιτροπής εργασίας, της κατάρτισης και επανακατάρτισης, καθώς και κάθε άλλης μορφής ελαστικής απασχόλησης. Ο ομολογημένος στόχος είναι να ενισχυθεί η κινητικότητα από τη μια δουλειά στην άλλη και να μην πληγεί η ανταγωνιστικότητα.**

2. Τη δημιουργία μιας αγοράς εργασίας όπου θα κυριαρχεί η «ευελφάλεια», μέσω της παροχής κινήτρων για την εργασία, τον καθορισμό «κατάλληλων επιπέδων» στις δαπάνες που αφορούν στο «μη μισθολογικό κόστος της εργασίας, ειδικά για τους εργαζόμενους με λίγα προσόντα και τις άλλες ευάλωτες ομάδες εργαζομένων». Συστήνεται ακόμα στα κράτη - μέλη να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή

στην επίτευξη «φιλικού προς την απασχόληση κόστους εργασίας», ενθαρρύνοντας τους «κοινωνικούς εταίρους να θέτουν το σωστό πλαίσιο διαπραγματεύσεων, στο οποίο θα αντανakλώνται όλες οι προκλήσεις της αγοράς εργασίας και με στόχο να εξασφαλιστεί η οικονομική σταθερότητα για βιώσιμη ανάπτυξη και για να μην πληρώνει η μια γενιά για την άλλη». **Δηλαδή: Οι εργοδότες ενθαρρύνονται να μειώσουν με κάθε μέσο το μισθολογικό και μη μισθολογικό «κόστος» της εργασίας, πετυχαίνοντας ακόμα χαμηλότερους μισθούς και περικόπτοντας δαπάνες που σχετίζονται με την Κοινωνική Ασφάλιση. Σ' αυτή την κατεύθυνση ενθαρρύνονται να αξιοποιήσουν πιο αποτελεσματικά και τα κοινωνικοεταίρικά τους εργαλεία, τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό.**

3. Την παροχή «επαρκούς εισοδηματικής υποστήριξης και πρόσβασης σε ποιοτικές υπηρεσίες για τους ανθρώπους εκείνους που χτυπιούνται από τις επιδράσεις της κρίσης, μέσω της χρησιμοποίησης των σύγχρονων συστημάτων κοινωνικής προστασίας, σύμφωνα με την αρχή της "ευελφάλειας", σε συνδυασμό με την αρχή της επικουρικότητας των δημόσιων οικονομικών». Σημειώνεται ακόμα ότι είναι απαραίτητο «να κρατηθούν οι εργαζόμενοι που έχασαν τη δουλειά τους σε στενή επαφή με την αγορά εργασίας, μέσω της κατάρτισης και άλλων μέτρων, προκειμένου να αποτραπεί η επιδείνωση των δεξιοτήτων τους και (η απαξίωση) του ανθρώπινου κεφαλαίου και για να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητά τους στην αγορά εργασίας». **Δηλαδή: Με αδρή χρηματοδότηση, επιδιώκουν τη δημιουργία ενός δικτύου για την παροχή στοιχειώδους κοινωνικής προστασίας, ώστε αυτοί που θα χτυπηθούν πιο έντονα από την κρίση να μην οδηγηθούν στην απόλυτη εξαθλίωση και να συγκαλυφθεί και η ανεργία.**

4. Την «αυξανόμενη επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο, με την επανεκπαίδευση, την αναβάθμιση των δεξιοτήτων σε συνδυασμό με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, ιδιαίτερα για όσους εργάζονται με ημιαπασχόληση ή άλλες ευέλικτες μορφές απασχόλησης και έχουν λίγα προσόντα». Συστήνουν μάλιστα η κατάρτιση «να στραφεί κατά προτίμηση σε τομείς εργασίας που θα έχουν μεγάλη ζήτηση στο μέλλον, όπως η "πράσινη" οικονομία, οι τομείς των κοινωνικών υπηρεσιών και της Υγείας». Σημειώνεται ακόμα ότι «οι εργοδότες έχουν έναν σημαντικό ρόλο στην κατάρτιση» και ότι πρέπει «να οικοδομήσουν συνεργασίες με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς κατάρτισης», με ιδιαίτερη στόχευση και συγκεκριμένα μέτρα για τους νέους και τις άλλες κοινωνικές ομάδες που συναντούν τις μεγαλύτερες δυσκολίες να μπουν στην αγορά εργασίας. **Δηλαδή: Κατάρτιση και επανακατάρτιση και μάλιστα σε τομείς όπως η «πράσινη» και η κοινωνική οικονομία, για τις οποίες μάλιστα ομολογούν κυνικά ότι είναι τομείς έντονου επιχειρηματικού ενδιαφέροντος, προφανέστατα λόγω των προσδοκώμενων κερδών. Οι ιδιώτες καλούνται και εδώ να ξεκοκαλίσουν τεράστια ποσά που θα αποδεσμεύσει το κράτος για τέτοιου είδους δραστηριότητες, όπως τα 3,2 δισ. ευρώ που έχει ήδη «ρίξει στην αγορά» η κυβέρνηση της ΝΔ.**

5. Τη βελτίωση «της αποτελεσματικότητας των δημόσιων υπηρεσιών για την απασχόληση, προκειμένου να είναι σε θέση να αντιμετωπίσει τα αυξανόμενα επίπεδα ανεργίας». Ανάμεσα σε άλλα, συστήνονται μέτρα όπως η εξατομικευμένη προσέγγιση του ανέργου, η έγκαιρη και καλύτερη προσέγγιση της αγοράς εργασίας, η κατάρτιση, η καλύτερη συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους. **Δηλαδή: Αυστηρότερος έλεγχος του ΟΑΕΔ από τις επιχειρήσεις, ώστε το σύνολο των κονδυλίων να υποτάσσεται όχι στις ανάγκες των ανέργων, αλλά στις ανάγκες της κερδοφορίας τους.**

6. Τη διευκόλυνση της ελεύθερης διακίνησης των εργαζομένων, «σύμφωνα με τις Συνθήκες και το κοινοτικό κεκτημένο και την προώθηση της κινητικότητας μέσα στην ενιαία αγορά της ΕΕ». **Δηλαδή: Αποθέωση της ενιαίας αγοράς του Μάαστριχτ, προκειμένου το κεφάλαιο να μπορεί απρόσκοπτα να αξιοποιεί εργαζόμενους που υποχρεώνονται σε διαρκή κινητικότητα προκειμένου να εξασφαλίσουν ένα στοιχειώδες μεροκάματο.**

7. Την ενθάρρυνση των διαφόρων μορφών της ελαστικής απασχόλησης, ώστε πιο αποτελεσματικά να εξασφαλίζεται «η μετάβαση από την ανεργία στην απασχόληση καθώς επίσης και από μια εργασία σε μια άλλη». **Δηλαδή: Αξιοποίηση κάθε ελαστικής μορφής απασχόλησης (μερική απασχόληση, συμβάσεις ορισμένου χρόνου, κ.ά.) και εναλλαγή της υποαπασχόλησης με την κατάρτιση, προκειμένου να συγκαλύπτεται η ανεργία και να κάμπτεται η απαιτητικότητα των εργαζομένων, του κινήματος.**

8. «Περαιτέρω προσοχή - σημειώνεται τέλος - πρέπει να δοθεί στη βελτίωση της ποιότητας της οικονομικά ενεργής ζωής και στην αύξηση της παραγωγικότητας. Τα μακροπρόθεσμα μέτρα για την ανάπτυξη της οικονομικά ενεργής ζωής είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος ώστε να αυξηθεί και η δυνατότητα των επιχειρήσεων να ανταποκριθούν στις αλλαγές κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης». **Δηλαδή: Σαφής υπαινιγμός ότι πρέπει να αυξηθεί ο χρόνος κατά τον οποίο οι εργαζόμενοι παραμένουν στην παραγωγή, ώστε να αποτελούν μια πρόσθετη πηγή για την άντληση υπεραξίας και ταυτόχρονα να μη «χρεώνουν» τα δημόσια οικονομικά με επιπλέον δαπάνες.**